

Uenighed, i alt Fald en saadan Uenighed, at den fik sit Udtryk i Stillingen til Ændringsforslagene. Det er jo for saa vidt i og for sig glædeligt, som der har været Tider, hvor man kunde vende Forholdet om og sige, at næsten det eneste, man kunde enes om, var Skyttesagen. For Skyttesagen er det imidlertid alt andet end glædeligt, at den fra at være alles Kælebarn nu er bleven den, til hvem næsten alle se mindre venlig. Jeg føler mig dog noget beroliget ved den overordentlig hensynsfulde Form, som den ærede Ordfører iagttog ved Begrundelsen af Flertallets Stilling. Hans hele Holdning var saaledes, at man, som allerede antydet af tidligere Talere, maaske kan haabe, at det sidste Ord i denne Sag endnu ikke er sagt. Naar jeg har taget Ordet om dette Spørgsmaal, er det ikke for paa nogen Maade at rejse en Strid eller fremkalde en lignende livlig Debat om Skyttesagen som den, der fandt Sted her — jeg tror netop i Dag for 4 Aar siden. Jeg tror ikke, det vilde være den til nogen Baade. Men jeg tager Ordet for blot at give nogle faa saglige Oplysninger om, hvorledes Skyttesagen er bleven støttet her i Landet. Der er nu gaaet 4 Aar, siden Regeringen sidste Gang fremsatte Forslag om Forøgelse af Bevillingerne til Skytteforeningerne. Dette Forslag fandt en meget kølig Modtagelse her, og man endte med at stryge alt andet end den forøgede Bevilling til Gymnastik. Der blev i 1893—94 ikke til Ammunition eller Vaaben bevilget en eneste Øre ud over, hvad der tidligere var bevilget. Forholdet er altsaa det, at Bevillingen til Skydning ikke er bleven forøget siden 1883—84, et Tidspunkt, da Skytteforeninger gjorde omtrent 700,000 Skud om Aaret, medens de ved Udgangen af 1892 havde gjort henimod 2 Mill. og nu gøre over 2,600,000 Skud aarlig. Det forekommer mig, at en saa stærk Vækst i Skudantallet som fra 700,000 til 2,600,000 nok kan tale noget for en Forhøjelse af Understøttelsen til Foreningerne, selv om man ikke vil gaa saa vidt, at man forlanger, at Understøttelsen skal staa ganske i Forhold til Tilyæksten. Hvad det nu foreslaaede Beløb af 10,000 Kr., som skulde gives til Anskaffelse af 8 mm.'s Ammunition, angaar, er det af den ærede Ordfører gjort gældende, at en saadan Bevilling paa Grund af Banernes Beskaffenhed kun vilde komme et mindre Antal Foreninger til gode, idet der i mangfoldige Foreninger ikke vilde være Mulighed for at benytte det ny Vaaben, da det er alt for farligt. Jeg tror ikke, at den ærede Ord-

fører i det hele og store har Ret deri, om jeg end ikke tør benægte, at der er ganske enkelte Kredse, paa hvilke hans Bemærkninger passe. Forskellen i Skudvidde mellem det nu brugelige Remingtongevær og det 8 mm.'s Gevær er nemlig overordentlig ringe. Ved Forsøg for nogle Aar siden paa Fanø blev det oplyst, at den endelige Skudvidde for Remingtongeværet er c. 6000 Alen, og for det 8 mm.'s Gevær 6,500 Al., altsaa en ret forsvindende Forskel. Hvad Dækningen ved Skiven angaar, bestaar den som oftest ude i Landkredsene af Jord, og heraf vil der sikkert nok være tilstrækkeligt til, at der næppe er nogen Fare for, at Dækningen vil kunne gennemskydes af det 8 mm.'s Gevær. Derimod er der naturligvis forskellige andre Anker, man kan rette mod Bevillingen. Først og fremmest er der den, at man, selv om man fik disse 10,000 Kr., vilde være meget langt fra at naa det, der i og for sig maatte siges at være ønskeligt, nemlig at Hærens Gevær blev benyttet overalt i Skytteforeningerne. Dette vilde nemlig være ønskeligt, dels naturligvis af Hensyn til Skytteforeningernes Opgave, og dels, fordi det ny Gevær i ren sportslig Henseende staaar noget højere end det, der for Tiden benyttes. En saa stor Opgave kan naturligvis ikke tilnærmelsesvis løses ved en Bevilling paa 10,000 Kr., da den 8 mm. Ammunition er saa meget kostbarere end den, der nu bruges. Jeg tror alligevel ikke, at Bevillingen derfor er uden Betydning. Jeg tror ikke, det har saa ganske lidt at sige, at man ude i Kredsene gør sig bekendt med dette Gevær, dels fordi man saa ikke vil staa ganske fremmed over for det, naar der bliver Tale om at bruge det, og dels ogsaa, fordi det i det hele vist vil være ret sundt for Skytteforeningerne at blive oplyste om, hvorledes dette Gevær staaar, navnlig med Hensyn til Skudsikkerhed i Forhold til Remingtongeværet. Jeg tror, man i Landkredsene danner sig meget overdrevne Forestillinger om, hvad der kan naas med et saadant Gevær, hvilket ikke kan andet end skade Skyttesagen. Kendskab til Sandheden er altid god. Jeg tror derfor, at de foreslaaede 10,000 Kr. vilde være overordentlig godt anvendte, og nogen meget stor Bevilling er det jo ikke. Naar man tænker sig, at Staten sælger Patronerne for 2 Øre Stykket og altsaa sætter 5 Øre til paa hver, vil man for de 10,000 Kr. kunne faa 200,000 Skud, og derved vilde man bidrage til et ret godt Kendskab til Geværet rundt omkring i Landet. Jeg skal imidlertid ikke driste mig til at sige,